

บทที่ 5

สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง (experimental research) เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบอภิปรายกลุ่มย่อยขนาดเล็ก อภิปรายกลุ่มย่อยขนาดใหญ่กับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยการบรรยาย และเพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบอภิปรายกลุ่มย่อยขนาดเล็กกับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบอภิปรายกลุ่มย่อยขนาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 84 ราย โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง 1 คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบอภิปรายกลุ่มย่อยขนาดเล็ก (มีสมาชิกกลุ่ม 5 - 7 คน) มีจำนวน 26 ราย กลุ่มทดลอง 2 คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบอภิปรายกลุ่มย่อยขนาดใหญ่ (มีสมาชิกกลุ่ม 11 - 12 คน) มีจำนวน 32 ราย และกลุ่มควบคุม คือกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติโดยการบรรยายมีจำนวน 26 ราย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จากโรงเรียนสังกัดกองการศึกษา เทศบาลนครหาดใหญ่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและสื่อการสอน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดความรู้เรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ซึ่งหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธี K-R 20 (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 และแบบวัดเจตคติเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ซึ่งหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73

ผลการศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มทดลอง 1 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนกลุ่มทดลอง 2 และกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มทดลอง 2 และกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ สังคม และสติปัญญาของวัยรุ่น สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ผลเสียที่

เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การมีคู่อรักหรือมีแฟนมาก่อน และการมีคู่อรักหรือมีแฟนในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มส่วนใหญ่ก็ยังไม่มีความสัมพันธ์กัน

และวิธีการสอนแบบอภิปรายกลุ่มย่อย การสอนแบบปกติโดยการบรรยาย และขนาดของนักเรียนในการอภิปรายกลุ่มย่อยไม่มีผลทำให้ความรู้และเจตคติเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นก่อนกับหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มทดลอง 2 และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้มีข้อเสนอแนะ 2 ประเด็นดังนี้

1. การนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษา การพยาบาล และทางสังคม

1.1 จากผลการศึกษา พบว่า ความรู้และเจตคติเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังได้รับการสอนไม่แตกต่างกัน เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องนี้มาก่อน ดังนั้น การใช้วิธีสอนแบบอภิปรายกลุ่มควรให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในเรื่องที่จะอภิปรายมาล่วงหน้าเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องที่จะอภิปรายมาบ้างพอสมควร จึงจะทำให้การสอนแบบอภิปรายกลุ่มเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนสูงสุด

1.2 การพูดเรื่องเพศในสังคมไทยมักจะถูกมองว่าเป็นเรื่องลามกอนาจาร เป็นเรื่องสกปรกหยาบโลนไม่ควรพูด โดยเฉพาะเพศหญิงมักจะถูกมองว่าไม่เป็นกุลสตรี ดังนั้นการอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องเพศในเด็กระดับประถมศึกษาควรจัดให้เพศเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน เนื่องจากเด็กวัยนี้แยกเพศ และเพื่อไม่ให้เพศหญิงเกิดความรู้สึกเขินอายหรือถูกมองว่าไม่เป็นกุลสตรี ซึ่งจะส่งผลให้การอภิปรายทำได้อย่างเปิดเผยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือถ้าเป็นเรื่องใหม่ที่ผู้เรียนยังไม่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นน้อยควรสอนด้วยวิธีสอนแบบบรรยาย

1.3 การสอนแบบอภิปรายกลุ่ม หากมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมาจากนักเรียนต่างห้องกัน ทำให้ปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มมีน้อยกว่านักเรียนที่มาจากห้องเดียวกัน จึงทำให้การอภิปรายกลุ่มทำได้ไม่เต็มที่เพราะสมาชิกมีความสนิทสนมกันน้อย ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการเรียนการสอนแบบอภิปรายกลุ่มระหว่างสมาชิกที่มีความสนิทสนมกันอยู่แล้วเพื่อให้การอภิปรายกลุ่มสามารถทำได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.4 จากการสังเกตผู้เรียนขณะที่มีการอภิปรายกลุ่ม พบว่า ผู้เรียนมีการอภิปรายกันไม่ทั่วถึงสาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากนักเรียนมีทักษะการคิดและการอภิปรายต่ำ เพราะระบบการศึกษาที่ผ่านมาส่วนใหญ่การจัดการเรียนการสอนของครูมีลักษณะเป็นเพียงการแข่งขันกันเป็นกลุ่มแล้วมอบหมายให้นักเรียนไปทำงานร่วมกันแล้วนำผลงานมาเสนอ ส่วนนักเรียนก็จะไปนั่งรวมกันเป็นกลุ่มแล้วต่างคนต่างทำงาน ดังนั้นจึงควรส่งเสริมการเรียนการสอนแบบอภิปรายกลุ่มแก่นักเรียนระดับประถมศึกษาให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และทักษะกับการเรียนการสอนแบบอภิปรายกลุ่ม

1.5 ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนและครูทุกคน โดยผู้บริหารโรงเรียนได้จัดเวลาสอนนักเรียนทั้งสามกลุ่มในช่วงเช้าเวลา 8.00 น. – 9.00 น. ทุกวันเว้นวันหยุดราชการ ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวเป็นเวลาที่นักเรียนเข้าแถวหน้าเสาธงแต่กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยไม่ต้องเข้าแถว ทำให้ผู้วิจัยได้รับความสะดวกในการสอนอย่างเต็มที่ และกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มก็ได้รับการสอนในเวลาเดียวกันหมด ทำให้การเรียนการสอนครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี ดังนั้นหากมีการวิจัยแบบทดลองกับนักเรียนระดับประถมศึกษา ก็สามารถทำการทดลองได้ในช่วงเช้าก่อนเริ่มชั่วโมงเรียนตามปกติ เพื่อความสะดวกแก่ผู้วิจัยและผู้เรียน เพราะช่วงเวลาอื่นกลุ่มตัวอย่างจะว่างไม่พร้อมกันและต้องเรียนวิชาประจำของครูคนอื่น

2. การทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาผลการสอนแบบอภิปรายกลุ่มต่อความรู้และเจตคติเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพราะจากการศึกษาศักยภาพของเด็กไทย พบว่า นักเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีศักยภาพรวมสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและเทศบาล

2.2 ศึกษาผลการสอนรูปแบบอื่นๆ เช่น การใช้บทเรียนสำเร็จรูป โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อความรู้และเจตคติเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาการสอนเพศศึกษาในประเด็นการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ดังนั้นอาจมีการศึกษาการพัฒนาการสอนเพศศึกษาในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการสอนเพศศึกษา